

Pírka vesmírných vran

někdy stačí vteřin pár
které v krku zaskočí
jako z ulice prach

měníš barvu, ztrácíš tvar
ostré slunce tlumočí
ortel nebeských vah

jsme jen pírka vesmírných vran
co křídly víří vzduch
kolik nám zbývá nocí a rán
to ví snad jenom Bůh

někdy zázrak odletí
než se stačíš nadechnout
abys poděkoval

chvíle trvá staletí
ty se nedokážeš hnout
a všechno kolem jde dál

jsme jen pírka vesmírných vran
co křídly víří vzduch
kolik nám zbývá nocí a rán
to ví snad jenom Bůh

až mě jednou hlasy vran
na věčnost odešlou, odešlou
rozletím se do všech stran
sám za tebou

tvoje stopy v povětří
možná ve tmě zazáří
abych neztratil směr

spolu půjdem' jako dřív
dva nerozluční hvězdáři
cestou do jiných sfér